

hele min Levetid har hørt til Tjenestemændene. Det ærede Medlem kom for øvrigt ikke med noget særlig nyt, men han fortalte noget om, at den 1. April 1925, under den socialdemokratiske Regering, var det ved denne Regerings Initiativ og efter Forhandlinger med Tjenestemændene lykkedes at faa deres Kaar forbedret med 10 Mill. Kr. om Aaret. Det er fuldstændig rigtigt, men naar nu det ærede Medlem fremdrager denne for Tjenestemændene særdeles glædelige Begivenhed, havde det jo været ganske godt, om han med det samme havde tilføjet: takket være det konservative Folkepartis Hjælp. Foruden denne Hjælp havde det jo været ganske umuligt at gennemføre det Forslag, og naar man vil berømme sig selv og sine, og der vitterligt forelaa Forhold, som absolut nødvendiggjorde en Bistand fra anden Side, saa synes jeg, at man ogsaa maa sige: Men det erkendes, at den Gang som mange, mange Gange tidligere stod det konservative Folkeparti ved Tjenestemændenes Side.

Saaledes som Forholdene nu har udviklet sig, maa vi vel gaa ud fra, at Konjunkturtillæget nu maa siges at have en lignende Karakter som Dyrtidstillæget. Vi kan ikke mere komme ind paa de Betragtninger, som tidligere med fuld Ret er gjort gældende, at Konjunkturtillæget er et Vælstandstillæg. Paa samme Vis som Dyrtidstillæget glider portionsvis ned, glider nu Konjunkturtillæget procentvis ned. Derfor mener jeg, at vi maa nu betragte det som hvilende paa samme Grundlag som Dyrtidstillæget.

Jeg finder Anledning til at citere et Par Udtalelser om den Krise, som Samfundet nu gennemgaar. Den synes at være erkendt fra alle Sider her i Tinget. Det er ikke alle Steder udenfor dette, at man synes at have Øje derfor, eller maaske har man Øje derfor, men saa mener man, at det vedkommer ikke Staten og ikke statsfinansielle Hensyn. Jeg vil gøre opmærksom paa noget, det ærede Medlem Hr. Rode udtalte; det staar i Folketingstidende Sp. 4880, og med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg blot læse disse Par Linier op. Det ærede Medlem talte om, hvorledes han i sin Tid havde støttet det af den socialdemokratiske Regering fremlagte Budget og havde fremhævet, at det havde været et udmærket Budget, og nævnt, hvorledes det holdt. Men saa tilføjede det ærede Medlem: „Men jeg maatte ophøre at støtte Regeringen paa det Tidspunkt, da den vilde fortsætte en Politik under helt forandrede Vilkaar, da alle Medlemmer i Salen maatte erkende, at en saadan

Opsparingspolitik ikke kunde finde Sted, fordi man ikke kan opspare af Borgernes Penge paa et Tidspunkt, da Borgerne saa godt som ingen har.“ Det forekommer mig, at det er gode Ord. Det er klare Udtalelser til Beskrivelse af, hvordan den økonomiske Situation er. Et andet Sted, nemlig Sp. 4837, siger det ærede Medlem om den Politik, som havde været ført under den socialdemokratiske Regering: „men at denne Politik kunde fortsættes under den største økonomiske Krise, som det danske Samfund i en Menne-skealder, ja, maaske i hundrede Aar har været inde i“ o. s. v. Det er kraftige Udtalelser, men jeg tror, de er rigtige. Selv det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen hørte jeg forleden Dag, den 18. Maj, under Behandlingen af Lovforslaget vedrørende Sygekasserne — jeg kan ikke angive Spalten — sige: Aaret 1927 er meget værre end 1925. Jeg tror da virkelig, at man maa have Lov til og ogsaa skal vedgaa, at det som blev aftalt i 1925, og som den Gang kunde være udmærket godt og have Gyldighed, kan ikke staa ved Magt nu under de helt forandrede Forhold i 1927. Det er det, som efter min Formening ikke alene Tjenestemændene men ogsaa alle vi andre maa se klart i Øjnene, og naar jeg nu endnu en Gang vil anbefale at stemme for de af Flertallet stillede Ændringsforslag, vil jeg ogsaa bede Tjenestemændene erindre, at det er jo ikke Rigsdagens Opgave at varetage alene Tjenestemændenes Interesser — det er selvfølgelig vor Opgave at varetage ogsaa dem —, men der er saa sandt ogsaa andre og meget vigtige Interesser at tage i Betragtning. Naar disse ogsaa skal være med i vore Overvejelser, tror jeg, det er klogt af Tjenestemændene, at de bevarer i nogen Maade den Forstaaelse og Sympati fra det øvrige Samfund, som er dem nødvendig, dels fordi de skal have Glæde og Tilfredsstillelse af at udføre deres tjenstlige Gerning, dels fordi de jo hører med til hele dette Samfund. De er ikke nogen Stat i Staten. De er Borgere som alle vi andre, og derfor vil de, som de ogsaa har sagt, gerne dele Kaar med de andre Borgere. Derved faar de ogsaa langt større Mulighed for, naar vi kommer til den Revision, der er Tale om i 1929—30, at faa rettet Fejl, som muligt kan være til Stede, i det nu foreliggende, af Flertallet foreslaede.

Hagbart Berg: Efter at Flertallets Ordfører det ærede Medlem Hr. Parkov har gjort Rede for Flertallets Stilling, og efter at den højtærede Statsminister og den højtærede Finansminister har talt,